

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 63. stavka 3. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva („Narodne novine“, broj 153/09.), na prijedlog Vijeća za vodne usluge, Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj _____ 2011. godine, donijela

UREDBU

O NAJVIŠEM IZNOSU NAKNADE ZA PRIKLJUČENJE GRAĐEVINA I DRUGIH NEKRETNINA NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE

Članak 1.

Ovom se Uredbom propisuje najviši iznos naknade za priključenje građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine (u daljnjem tekstu: naknada za priključenje).

Članak 2.

Naknada za priključenje plaća se za priključenje građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine za javnu vodoopskrbu, zasebno od priključenja građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine za javnu odvodnju.

Članak 3.

Ako građevina ima više posebnih dijelova nekretnine naknada za priključenje plaća se na svaki posebni dio nekretnine zasebno.

Površina garaža, garažnih mjesta, ostave i spremišta kao posebnih dijelova nekretnina pribraja se površini posebnih dijelova nekretnina iz stavka 1. ovoga članka.

Ako se u garaže, garažna mjesta, ostave i spremišta kao posebne dijelove nekretnine uvode priključci komunalnih vodnih građevina, na te se posebne dijelove nekretnine plaća naknada za priključenje zasebno od posebnih dijelova nekretnine iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 4.

Naknada za priključenje koja se plaća na osnovicu iz članka 61. stavka 1. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva ne može biti veća:

- od 25 % prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za stambenu zgradu površine do 200 m² građevinske (bruto) površine, bez stanova kao posebnih dijelova nekretnine;

- od 25 % prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za stan kao posebni dio nekretnine, površine do 200 m² građevinske (bruto) površine;
- od 45% prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za stambenu zgradu površine od 200 do 400 m² građevinske (bruto) površine, bez stanova kao posebnih dijelova nekretnine;
- od 45 % prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za stan kao posebni dio nekretnine površine veće od 200 m² građevinske (bruto) površine;
- od jedne prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za stambenu zgradu površine preko 400 m² građevinske (bruto) površine, bez stanova kao posebnih dijelova nekretnine;
- od jedne prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za poslovne zgrade bez posebnih dijelova nekretnine ili za poslovne prostore kao posebne dijelove nekretnine, osim proizvodnih građevina, površine do 500 m² građevinske (bruto) površine;
- od dvije prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za poslovne zgrade bez posebnih dijelova nekretnine ili za poslovne prostore kao posebne dijelove nekretnine, osim proizvodnih građevina, površine preko 500 m² građevinske (bruto) površine;
- od 30% prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za proizvodne zgrade bez posebnih dijelova nekretnine ili za proizvodne prostore kao posebne dijelove nekretnine bez obzira na površinu;
- od 30% prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za škole i druga učilišta, ustanove za predškolski odgoj, bolnice, klinike, poliklinike, domove zdravlja, objekte studentske prehrane, objekte javne prehrane (javne kuhinje), muzeje, religijske objekte, druge socijalne ustanove i ostale građevine društvene namjene;
- od 20 % prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za objekte koji služe isključivo za poljoprivrednu djelatnost (plastenici, staklenici i sl .) ili za poljoprivredno zemljište neovisno o površini;
- od jedne prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za priključenje zgrada/građevina športsko-rekreacijske namjene (stadioni, športske dvorane, bazeni i sl.);
- od 20% prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, za jednostavne građevine koje se u smislu posebnoga propisa o prostornom uređenju i gradnji mogu graditi bez akta kojim se odobrava građenje, a prikladne su za priključenje.

Članak 5.

Ako je prema članku 61. stavku 2. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva odlukom o naknadi za priključenje određena osnovica naknade za priključenje drugačija od osnovice iz članka 61. stavka 1. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, naknada za

priključenje ne može biti veća od 20% prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu.

Članak 6.

Naknada za priključenje plaća se jednokratno ili obročno.

Članak 7.

Jedinice lokalne samouprave dužne su uskladiti odluke o priključenju donesene prije stupanja na snagu ove Uredbe s odredbama ove Uredbe u roku od 3 mjeseca od njezinog stupanja na snagu.

Članak 8.

Ova Uredba stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

KLASA:

URBROJ:

Zagreb, _____ 2011.

Predsjednica

Jadranka Kosor, dipl. iur.

OBRAZLOŽENJE NACRTA PRIJEDLOGA UREDBE O NAJVIŠEM IZNOSU NAKNADE ZA PRIKLJUČENJE GRAĐEVINA I DRUGIH NEKRETNINA NA KOMUNALNE VODNE GRAĐEVINE

Zakonska osnova za donošenje ove Uredbe sadržana je u odredbi članka 63. stavka 3. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva („Narodne novine“ broj 153/09., u daljnjem tekstu: ZFVG). Sukladno navedenoj odredbi Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, a u svezi s odredbom članka 219. stavka 1. točke 2. Zakona o vodama, („Narodne novine“ broj 153/09., u daljnjem tekstu: ZoV) Vlada Republike Hrvatske propisuje najviši iznos naknade za priključenje, na prijedlog Vijeća za vodne usluge.

Odluku o priključenju, kojom se između ostalog utvrđuje i visina naknade za priključenje, sukladno odredbi članka 210. ZoV-a, donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog isporučitelja vodne usluge.

Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave **može** uvesti naknadu za priključenje građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine, ako je priključenje dopušteno općim i tehničkim uvjetima isporuke vodnih usluga (članak 59. ZFVG-a). Obveznik naknade za priključenje je investitor ili vlasnik građevine ili druge nekretnine koja se priključuje na komunalne vodne građevine, a osnovica za obračun naknade za priključenje je površina građevine ili druge nekretnine koja se priključuje na komunalne vodne građevine, ukoliko Odlukom o priključenju nije drugačije nije određeno (alternativa bi bila bruto razvijena površina ili obujam građevine ili druge nekretnine).

Prihodi od naknade za priključenje, sukladno odredbi članka 64. ZFVG-a, koriste se za gradnju odnosno financiranje gradnje komunalnih vodnih građevina na području jedinice lokalne samouprave na kojoj su prihodi ostvareni.

Postojeća praksa, u slučaju kad je ova naknada bila uvedena, pokazuje neujednačenost visine naknade za priključenje između pojedinih jedinica lokalne samouprave koje su se odlučile za njeno uvođenje.

S druge strane, određeni se dio jedinica lokalne samouprave ne odlučuje za uvođenje naknade za priključenje budući da se sa stajališta jedinica lokalne samouprave radi o jednokratnoj naknadi koja u pravilu ne predstavlja značajniji prihod jedinice lokalne samouprave, a s ciljem da se na taj način stimulira izgradnja komunalnih vodnih građevina i priključenje na njih.

Iz analize dijela postojećih odluka o naknadi za priključenje proizlazi da će zbog uvođenja ograničenja najvišeg iznosa naknade za priključenje doći do određenog smanjenja iznosa naknade za priključenje stambenih građevina kod dijela jedinica lokalne samouprave (prema Uredbi naknada bi mogla biti utvrđena u maksimalnom iznosu od 7.650 kn, a stvarno uvedene naknade kreću se između 1.000 i 13.800 kn). Kod priključenja poslovnih građevina očekuje se znatnije smanjenje naknade (prema Uredbi naknada bi mogla biti utvrđena u maksimalnom iznosu od 15.300 kn, a stvarno uvedene naknade kreću se između 1.000 i 50.000 kn).

Naknada za priključenje je bila predviđena i Zakonom o komunalnom gospodarstvu, („Narodne novine“ br. 36/95., 70/97., 128/99., 57/00., 129/00., 59/01., 26/03., 82/04., 110/04., 178/04., 38/09., 79/09.), a odredbom članka 35. stavka 3. navedenog Zakona bilo je propisano da visina naknade za priključenje po pojedinom priključku za potrebe stanovanja ne može biti veća od prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu.

Visina naknade za priključenje po pojedinom priključku za potrebe poslovnih prostora nije bila ograničena Zakonom o komunalnom gospodarstvu pa su je određivale jedinice lokalne

samouprave prema vlastitoj procjeni i u skladu s Programom građenja objekata i uređaja komunalne infrastrukture, koji su bile dužne donijeti za svaku kalendarsku godinu.

Vodeći računa o navedenoj odredbi, nacrtom Prijedloga Uredbe je predloženo da osnovica za izračun naknade za priključenje bude prosječna mjesečna bruto plaća u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu. Prema dostupnim podacima Državnog zavoda za statistiku, Prosječna mjesečna bruto plaća po zaposlenome u pravnim osobama Republike Hrvatske za prosinac 2010. iznosila je 7 806 kuna.

U nastavku dajemo obrazloženja pojedinih odredbi Prijedloga Uredbe.

Članak 1.

Ovim člankom određuje se predmet uređivanja ovog podzakonskog akta: Uredbom se određuje najviši iznos naknade za priključenje građevina i drugih nekretnina na komunalne vodne građevine.

Članak 2.

Ovim se člankom propisuje da se naknada za priključenje plaća za priključenje nekretnina na komunalne vodne građevine za javnu vodoopskrbu zasebno od priključenja nekretnina na komunalne vodne građevine za javnu odvodnju otpadnih voda.

Članak 3.

U ovom članku uvodi se distinkcija vezano uz objekt plaćanja naknade za priključenje. Naime, naknada za priključenje se plaća za priključenje određene (zasebne) građevine. Međutim, ukoliko se radi o, npr. stambenoj zgradi s više stanova, dakle s više posebnih dijelova nekretnine, naknada za priključenje plaća se na svaki posebni dio nekretnine zasebno. Također je otklonjena mogućnost za pojavu eventualnih nejasnoća u primjeni odredbi Uredbe vezano uz površinu garaža, garažnih mjesta, ostava i spremišta kao posebnih dijelova nekretnina, odnosno u slučajevima kada se u takve dijelove nekretnine uvode priključci komunalnih vodnih građevina.

Članak 4.

Ovim člankom se propisuju najviši iznosi naknade za priključenje za pojedine građevine odnosno druge nekretnine na komunalne vodne građevine. Analizom postojećih naknada, a polazeći od već spomenute odredbe Zakona o komunalnom gospodarstvu koji je također pri izračunu iznosa naknade za priključenje uzeo u obzir prosječnu mjesečnu bruto plaću u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu, razrađen je prijedlog najvišeg iznosa naknade za priključenje razlikujući određene kategorije (stambena zgrada bez posebnih dijelova- kuća do 200 m² brp, od 200-400 m² brp, preko 400 m² brp, stan kao posebni dio nekretnine do 200 m² brp, preko 200 m² brp, poslovne zgrade bez posebnih dijelova nekretnine ili za poslovne prostore kao posebne dijelove nekretnine do 500 m² brp odnosno preko 500 m² brp, proizvodne zgrade bez posebnih dijelova nekretnine ili za proizvodne prostore kao posebne dijelove nekretnine bez obzira na površinu, škole i druga učilišta, ustanove za predškolski odgoj, bolnice, klinike, poliklinike, domove zdravlja, objekte studentske prehrane, objekte javne prehrane (javne kuhinje), muzeje, religijske objekte, druge socijalne ustanove i ostale građevine društvene namjene; objekte koji služe isključivo za poljoprivrednu djelatnost (plastenici, staklenici i sl.) ili za poljoprivredno zemljište neovisno o površini; zgrade/građevine športsko-rekreacijske namjene (stadioni, športske dvorane, bazeni i sl.) te jednostavne građevine koje se u smislu posebnoga propisa o prostornom uređenju i gradnji mogu graditi bez akta kojim se odobrava građenje, a prikladne su za priključenje, a u

rasponu od najmanje 20%, a najviše dvije prosječne mjesečne bruto plaće u Republici Hrvatskoj za prethodnu godinu.

Članak 5.

Ovim člankom se ograničava iznos naknade za priključenje kada se obračun vrši prema članku 61. stavku 2. Zakona o financiranju vodnoga gospodarstva, čime se stimulira primjena kriterija iz članka 4. Uredbe.

Članak 6.

Ovim člankom se propisuje da se naknada za priključenje plaća jednokratno ili obročno.

Članak 7.

Ovim člankom propisuje se rok od 3 mjeseca od dana stupanja na snagu ove Uredbe u kojem su jedinice lokalne samouprave dužne uskladiti svoje odluke o priključenju donesene prije stupanja na snagu ove Uredbe s odredbama ove Uredbe.

Članak 8.

Ovim člankom se propisuje stupanje na snagu Uredbe.